

Igl bov ò aint la stgella : gia umoristic an en act

Autor(en): **Uffer, Giatgen**

Objekttyp: **Article**

Zeitschrift: **Annalas da la Societad Retorumantscha**

Band (Jahr): **83 (1970)**

PDF erstellt am: **16.05.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-229249>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Igl bov ò aint la stgella

Gia umoristic an en act

da

Giatgen Uffer

PARSUNAS:

PLASCH, en pour

SEPA, la sia donna

STEFAN, fegl

LISA, feglia

SEP

GILLA

MENGIA

GEDA

MELTGER, igl musicant

TANAS, igl guetader

} dus giuvens

} dus mattas

1. scena

(Steiva da puraglia. Ainten en cantun ena meisa cun bancs e soptgas. Dus bancs noua tgi las mattas tschaintan per stiglier. En baclena cun monas-tgoven. Plasch ligia igl calender, Stefan cuntscha la tschinta d'ena stgella, Sepa feila e Lisa fò caltschoul.)

PLASCH:

Ea, ea, cur tg'ins angivigna tot on, schi en'eda pogl gartager tg'ins totga la noda.

STEFAN:

Sieva igl deir da quest manzaser, vessigl da neir bel'ora ve per quels deis, ma ia n'igl crei navot. Quel pò screiver quegl tg'el vot, e l'ora fò quegl tgi la plai. *(patta igl calender ve per la meisa e cargia ena pipa.)*

SEPA:

Te creïst er da saveir tot pi bain tg'igls oters. An mintga cas l'emda passada tgi va gia glischiva veval er mess bel'ora, e nous vain gia igl pi bel de digl mond. Cò òl parneda bain angivino.

PLASCH:

Tgi vot saveir deir en on oravant tge ora tgi vign. Quegl è tot angal crettas blavas.

LISA:

Per tè egl adegna crettas blavas cur tgi na vo betg tot siev'igl ties nas.

STEFAN:

Na, na, Lisa, tot las crettas n'èn betg blavas, zond betg. Sast, cur tgi vusotras sfiglez ena pora flouretta, — el am vot — el n'am vot betg — el am vot — el n'am vot betg —, aloura ègl cretta blava schi la davosa figlia dei: el n'am vot betg, ma sch'ella dei: el am vot, aloura ègl songta ver Paid.

LISA:

O — te angal tai. Te creïst er bleras gedas robas, tg'ins pò tgappar a pugn. Anc ier ast degt, tg'ins stoptga tagler giu la cua a las gaglignas da venderde sontg, per betg tg'igl sprer na geia cun ellas. E lezz'eda n'ast betg lia eira far tetg segl tgamon d'Arlos, parquegl tg'igl era glign'a munt. — Quegl saro bain er crettas blavas schi Dia vot.

STEFAN:

Ma quegl cò è ensatge oter, quegl ò da far cun la gligna.

LISA:

(*mussond segl front*) O — te ast er da far qui e lò cun la gligna.

PLASCH:

Ossa az binez. Ia na va betg ansen da tarlar totta seira igl vos riz-raz. En po è aloura en po!

SEPA:

Quegl è propa la vardad, schi savez angal cattar ensanoua en tgavazegn per az guisignier. I vez propa pardun d'az parsequitar. (*vurdond sen l'oura*) Lisa, igl è bod las sêt. Te ast anc dad

eir se tar Mengia a pruvar aint igl vistgia. Vo ossa dalunga e na betg fò spitgier.

LISA:

O — Mengia n'è er betg adegna schi puntuala. Ella spetga franc, anfign tgi reiv.

SEPA:

Ins na fò betg spitgier sainza besigns. Te na vessas er betg gugent quegl. Vo ossa dalung!

LISA:

(*giond*) Schi stet bain damai.

TOTS:

Adia, stò bain!

SEPA:

(*la cloma sieva*) Ni aloura dad ouras, schi lez antschever a stiglier avant mesanotg!

LISA:

(*segl isch*) Ea, ea, angal vurde tgi tot seia paragea. (*vo*)

STEFAN:

(*ò fito cuntschier la tschinta*) Ossa tignarogl puspè.

(*fò scalinar la stgella*) Ena bellezza tun òlla questa stgella, u betg?

SEPA:

Angal betg vegias mengia gronda luschezza duman, te ed igl ties bov.

PLASCH:

En po d'canera vottigl ozande. Dantant igl bov saro bun da purtar la stgella. Angal sch'igl patrun è er bun dad eir sieva.

STEFAN:

(*paragea per eir*) Ia stò anc dar en zap ve tar Gilla e vurdar schi el am sò amprastar en pèr lattas da stadal.

SEPA:

E noua vast cun la stgella?

STEFAN:

Quella metta ven uvigl.

SEPA:

Te faschessas forse pi scort da la lascher cò. Varda tg'ella at savess neir davent sur notg.

STEFAN:

Neir davent! Quegl fiss anc la pi bela.

PLASCH:

Quegl na fiss mianc l'amprem'eda tgi capitess en tal colp. Mamma ò totta raschun.

STEFAN:

Ia vess bain marveglia, tgi tgi less eir cun la mia stgella.

SEPA:

Ma ansoma ia at dei usche! Ossa per mè fò bun. Te sast tgi las mattas —

STEFAN:

Quella tgi vess dad eir cun la mia stgella, a quella mattessa bain aint en zampugn, tgi la sagonda geda na faschessla betg da quels gests, quegl saia da deir.

SEPA:

Stefan, na betg fò mengia treid.

PLASCH:

Forsa tgi en bel mument faschessal gugent puspe bi.
(*Stefan è davent*)

2. scena

SEPA:

Quels dus sa gasignan en po. Esser egl propa igl sies da far.

PLASCH:

Ma per otramaintg vignigl or detg bain ansemen. Giuvantetna stò aveir en po d'veta. U vessas pi gugent schi fissan dus mugnuns durmantos scu la crappa?

(*mussond sen las monas*) Ma te, tge egl cun questas monas?

Vez forse ansen —

SEPA:

Questa seira reivigl cò a stiglier. Igl è angal Geda e Mengia tgi reivan. Quest on vottigl antschever cò tar nous, e sieva vonigl da man an man, scu igl è sto adegna la moda, quegl sast bain.

PLASCH:

Bun, bun, quegl daro la detga tschatscharlada questa seira, schi reivan cò tantas baitas. Quegl è tot ansemen scalots, tgi na son betg tascheir minuta.

SEPA:

Giuvantetna stò aveir en po d'veta, u betg? Na post betg cueir quegl?

PLASCH:

Per versa meia tgi talatgan anfign tg'igl èn tottas racas scu pagnaglias. Ma ensatge am vign gist andamaint. Per en basigns enigl anc bunas da rivar cò cun encal tuschander. Ozande schi n'òn betg egn sievase tgi las dat antschains, na sonigl betg luvrar.

SEPA:

Plasch, n'ist te mai nia a tigneir mona da ties taimp? Painsa en zical anavos.

PLASCH:

Ossa tai tgimglion cun las tias filistoccas, e na betg steira notiers roba viglia e straviglia.

SEPA:

Ia na steir notiers navot. Ma a mè am para tgi seia pi dretg, tgi la giuvantetna vigna ansemen cò avertamaintg, tgi schi ges-san forse per las streglias, u betg? E schi fon en po canera, schi nous vain er fatg a nos taimp.

PLASCH:

Quegl vo tot bain. Ma schi tottas òn en batagl scu te, schi sbuez la cafuna. — Basta, per mè fasche pever. Ia vign per mies fatg. Ia stò eir ve tar ml. Fluregn. Questa seira vessa spranza d'igl parsvader tgi seia igl sies vantatg, schi el am venda quel toc tarain. Anfignen oss s'èl adegna dusto.

SEPA:

Ma tgera te, ia less veir tgenen pour tgi vandess gugent tarain tgi è sto da generaziuns annò adegna ainten la sia famiglia. Ia anclei fitg bain, schi el sa dosta. Te faschessas siramaintg er igl madem.

PLASCH:

Quel toc pro ò zond paca valetta per el, ed a nous fissal fitg agradia. — Per oter, ml. Fluregn è sez patrùn, ia n'igl sforz betg.

SEPA:

Ma sast Plasch, mussar ad egn daners, cur tg'el è aint igls dabets anfign culez, quegl è gist scu d'igl sfurzar.

PLASCH:

Anfign culez! Tgi dei tgi ml. Fluregn seia aint igls dabets?

SEPA:

Savarossas bain anc, tgi cur tg'el è nia mastral, schi Moscha, sia quinada, sbrigiva sen truasch cun en senn: Quel murdia lò na betg matte mastral, schiglio vignal liber digls sies dabets.

PLASCH:

Moscha è ena mala glianga!

SEPA:

Ins so bain tge glianga tgi Moscha è, e tgi quels dus èn stos adegna scu igl diavel e la crousch. — Ma ensatge pogl esser londerve. El ò adegna fatg en po a l'angronda.

PLASCH:

Quegl è la vardad. E luvro òl er pi gugent navot tgi pac. An-soma, ia dun ena prova. Schi vò, schi vogl, e schiglio n'egl er betg ena gronda disfurtegn. (*Peglia la tgapela per eir*) Stò bain dantant. (*segl isch*) Ia na turn betg tard.

3. scena

SEPA:

(*suletta*) Ia ma legr scu en unfant sen questas seiras da stiglier. (*antant scu ella metta a post bancs e monas*) Igls partratgs

sgolan anavos tigl agen taimp da giuvantetna — schi da dei passada — Am para anc da veir la legra cumpagneia da lezz'eda. Cun brama spitgivans nusotras segls mats tgi nivan a tigneir mona. Cantond e raquintond faschevans passar las seiras scu en sema, ed en bel sema tg'igl era.

Da lez taimp igl mies Plasch n'era betg anc schi lunatic scu oz. Ma tge ins vottigl far. En roser vigl perda las rosas e mantigna las spegnas. Quegl saro adegna sto uscheia. — Ma ossa stoia anc eir a parager da far igl cafe, schliglio n'enigl betg cuntaintas. I na fiss er mianc ena dretga seira da stigliar, sainza en bun cafe.
(vo)

4. scena

Stefan e Gilla reivan)

STEFAN:

N'at vaia betg detg? Nous na vessan betg gia d'aveir prescha. Cò n'è anc betg gargiat.

GILLA:

Tant migler! Pi gugent mengia bod tgi mengia tard.

(sa tschainta) Ossa spitgainsa damai cò anfign tgi questa gliou-tetta reiva.

Ma te, gio tgi ischan cò sulets, lascham dumandar quest qui. Egl la vardad tgi Tanas, igl nos guetader, detta sieva tia sora?

STEFAN:

Bah, fò stem sen quest tavala. Quel dat sieva tottas. Ia crei tgi na seia betg ena matta ple an vischnanca, tg'el n'ò betg anc tschartgea. A quel mantga prepa angal cornas.

GILLA:

Mancumal! El na s'accorscha betg tgi tottas igl magnan angal pigl nas.

STEFAN:

Quel è anc balex da rivar cò questa seira, sch'el vei tgi vain anc cler pi dei tg'igl solit. El capetta mintgatant cò cun da tottas sorts verclas.

GILLA:

Ins na savaro mattain betg igl scumandar, er betg a quel, da tschartger la sia furtegna. Ma las vaintgacatter am faschessigl tuttegna sch'el —

STEFAN:

Ossa na betg laschat tschiffer da schaluseia per quel lò. Sch'el reiva e vei tgi te ist cò, nirol bain a s'accorscher las cantas tg'igl è do.

GILLA:

Tgi so? Blera gliout na s'accorschan betg, schi te peglias en fist e dast cun tots dus mans.

STEFAN:

E tuttegna ins stuarogl lascher veiver er quels, tge?

5. scena

SEPA:

(reiva e sa metta ve digl fridel) Buna seira. Bavegna Gilla.

GILLA:

Angraztg donna Sepa! Vous vez gio paragea tot per questa seira da stiglier.

SEPA:

Tot è pront, i mantgan angal las stiglieras. Ia na sa navot noua tgi quellas stattan schi dei.

STEFAN:

Quellas varon piglia la glianga cun ellas.

SEPA:

O, te na l'ast er anc mai lascheda a tga, sast. Veida la glimiera, tgi possan antschever pi spert tgi reivan.

(Stefan veida la glimiera e la penda se sur igls bancs.)

GILLA:

Donna Sepa, vous na varossas bain navot cuntrara tgi nous vain pusto en musicant per questa seira.

SEPA:

(*stupeida*) En musicant! Bun, bun, aloura Dia seia ludo tgi egn è ia per sies fatg. Quel less far igls detgs strepits, sch'igl nissas an tga cun musica.

STEFAN:

El terla pi gugent la sia atgna musica, schi la tuna er belabain foz.

SEPA:

Ansoma, angal tg'igl vos musicant n'antarda betg la nossa lavour, schi 'gloter n' amporta betg bler.

GILLA:

Pansè, cun musica la lavour vo or da man tot otra veisa. Vassarossas scu tgi quegl marscha.

SEPA

Te varossas raschun. Dantant pi bi fissigl, schi fissas buns da cantar ensatge da vaglia. Ena bela canzun . . .

GILLA:

Cugl cant sarogl en po da tschaffan. An scola ins ogl adegna angal amprandia canzuns tudestgas.

STEFAN:

Ed ossa na savainsa ni quellas ni otras.

GILLA:

Quegl è usche. Ins vign pi vigl e pi tgutg.

SEPA:

Ena pora tgossa. Da nos taimp erigl tuttegna oter.

6. scena

(*Lisa, Mengia e Geda reivan sfrignond dad isch aint. Mengia metta lomign igl canaster cuvert ainten en cantun*)

MENGIA:

Cò fissans finalmaintg. Buna seira.

SEPA:

Buna seira matans. Bavagnez an steiva.

ELLAS:

Angraztgond!

GEDA:

(*sa tschantond*) Cò è gio tot pront.

STEFAN:

Ossa antschavevans nusoters a stiglier, schi na rivavas betg anc.
Nous eran sasas da spitgier.

MENGIA:

Quegl vess franc do buna lavour.

GEDA:

Ea, pora quella tgi vess gia da filar la vossa resta.
(*Tottas sa tschaintan ed antschevan a stiglier. Gilla sa tschainta
dasper Lisa, Stefan dasper Mengia*)

GEDA:

Tge belas monas tgi vez, Sepa, quest on igl tgoven è propa
gartagea stupent, u betg.

LISA:

Quegl ins ogl via gio igl anviern passo.

GILLA:

Schi scu damai?

LISA:

Schi las candeilas na steidan betg da Nossadonna da candeilas,
schi egl franc tg'igl tgoven gartegia.

STEFAN:

Tge deist Gilla da questas superstiztguns?

GILLA:

Ma cò saro migler da deir navot. — Creir e manager ins stogl
lascher, er an quest cas cò.

7. scena

(Ins sainta or dafora a sunar ena harmonica)

LISA:

Tgi so tgi tgi reiva cò?

GILLA:

Quels èn nò cun las mintinadas.
(reivan Sep ed igl musicant)

SEP:

(derva e lascha antrar igl musicant) Viva igl musicant.

GILLA:

Anc pi viva!

STEFAN:

(è lavo se e porscha ena soptga a Meltger) Bravo Meltger. Tscho qui! Questa seira ist te la parsuna prinzipala.

GILLA:

Ma dantant sch'el vot tg'igl paian, manglal far marschar la greffla.

GEDA:

Oh, ia tem tgi quest poret vegia da luvrar per noschs paieders.
U tge deist, Meltger?

MELTGER:

Sch'am paian bain, sunaroia bain, e sch'am paian mal, fascharoia er la musica losieva.

SEP:

Quegl n'è betg ena mala ideia, da far paier oravant per saveir cant tg'ins vegia da luvrar.

LISA:

(se per Gilla tgi tschainta sen la sia mona) Te ist ossa en schani maladester. Na veist betg tgi na pòss betg or igl tgoven?

GILLA:

(s'anriond) Schi dei tg'ins sainta *(la tigna la mona sot igl nas)*
Ed uscheia vignst a freida?

LISA:

Ossa na betg fò gests.

SEP:

Gests vessal fatg avonda oz. Az òl raquinto tge tg'el ò luvro or.

MENGIA:

Na, schi tge damai.

SEP:

Oz èl ia an rudeglias cugl viada d'grascha da la sponda gronda giu anfign giugl plan.

MENGIA:

Pulit.

STEFAN:

Schi scu diavel òl sa stalagea?

SEP:

Scu òl sa stalagea? Uscheia vogl, cur tg'ins varda sen las mat-tans an pè da vurdar segl bov.

Quella da quel scussal verd lò vedvart . . .

GILLA:

(*spert*) Stost propa aveir scalotto or tot. Esser ist ena scarschan-teida squitta.

MENGIA:

Cò vignigl or las furbrareias.

GEDA:

El pò esser led tg'el n'az ò betg fatg mal.

GILLA:

Ins stò angal esser bain aint cugl anguel partgirader, aloschi n'existigl nigns prievels.

LISA:

Ea, cun da quels stramblers scu te òl lavour avonda lez.

SEPA:

Ossa na betg antschave a sa guisignier, schiglio na vevas nign basigns d'en musicant.

SEP:

Guisignier cun musica tiers, quegl è bler pi interessant.

STEFAN:

Meltger, suna se ensatge, schi vignigl forsa migldra luna a tots.
(*Quest suna en toc antant tgi tottas lavouran*)

TOTS:

Bravo!

STEFAN:

Quegl è sto ena bun'ideia da neir notiers cun en musicant.

SEPA:

Tge bi tgi fiss schi savessas ossa er cantar ensatge da vaglia.

STEFAN:

N'egl propa nign tgi so en toc canzun?

SEP:

Halt! Stet quiets. A mè vign en'ideia grondiousa. Ma i stuvez star tots attents.

GILLA:

Quegl savess esser ensatge an urden.

LISA:

Schi laschal ossa deir la sia ideia avant tgi leir snarager.

GILLA:

Ma las ideias da quel lò ins pogl tgunsch snarager avant tgi las canoscher.

STEFAN:

Lascha damai santeir Sep tge tgi te ast cuo or.

SEP:

(*è lavo se e nia an mesa steiva.*) Igl musicant dess sunar ena melodia, bainancletg ena levigna, tgi tot tgi vign sieva. Da quellas òl a tozzas. Dantant mintgign da nusoters stebgia en text lèsieva. Sch'igl è er da quegl cun pac fundamaint, quegl pac amporta. — Aloschi cur tgi tot è pront, schi mintgign canta la sia strofa, e la canzun è bela fatga.

GEDA:

Quegl darò igl detg cant.

SEP:

(*tgi s'ò puspè tschanto dasper Geda.*) Partge na vess quegl betg dad eir bain?

GILLA:

Ia cat quest'ideia navot schi tgutga.

SEP:

Or da questa testa n'è anc mai nia ensatge tgutg.

GEDA:

Te ist en pralat!

GILLA:

Pralat se, u pralat giu, ossa lainsa vurdar tge tgi ischan capavels da stibgier. Ma bainancletg, dastgal egn er cantar ple tgi ena strofa?

STEFAN:

Vasez, cò vainsa gio en poét cun la testa plaina d'vers e canzuns.

SEP:

I s'anclei tgi mintgign canta tot quegl tg'el so.

STEFAN:

Ossa Meltger, laschat santeir.

(*Quest suna ena melodia*)

SEP:

Anc en'eda! (*Tots suondan levign la musica*)

Ed ossa gio tgi sun nia notiers cun quest'ideia, daro ia l'antschatta.

Sch te vot la nitschola

stost la tgaglia scassar.

Ast gugent ena matta

la stost tez dumandar.

(*Tots cantan igl refrain*)

GILLA:

La va bain dumandada
ena seira da matg.
l'am ò reis bel an fatscha
ed am do igl mies ratg.

GEDA:

Ast en ratg sen la goba,
quegl n'amporta betg bler.
Schi l'amour è sinzera
schi darossas en pêr.

STEFAN:

Vaia tant anc d'am stender
se per tot igls mugrigns,
schi sol'eir az far pender
cun igls sies maranguigns.

LISA:

Maranguigns quels at livan
scu la neiv igl avregl,
a la veira carezza
rei adegn'igl suglegl.

GILLA:

Ve davos igl Piz Toissa
vo 'gl suglegl da randia,
en'amour inozenta
vei igl tschiel tot steilia.
(*Plasch è rivo antant da las dus davosas strofas segl isch, sainza
esser via digls oters. Fitada la seisavla, vignal anavant.*)

LISA:

Ossa giarogl se las steilas.

SEP:

Ed er la gligna plagna.

PLASCH:

Ossa mats, laschem cantar er mè egna.
Star aleguer da giuven

quegl tignè bain an îgl
Cur te passas tschuncanta
schi post star cugl fer vigl.

TOTS:

(*aplaudeschan*) Bravo, bravo!

SEPA:

Ossa vegias angal adatg. Quel vign pi vigl e pi nar.

PLASCH:

(*sa tschainta*) Ea, ea! Pi vigl m'accorscha mez tgi vign, e pi nar,
glez am deist te mintga de.
Ma dantand egl propa la vardad, cur tg'igl giat è or tga, schi
las meirs soltan.

SEP:

Ed igl pi bi egl aloura, sch'igl giat reiva a tga e sa metta a
saltar cun las meirs, u n'egl forsa betg uscheia?

PLASCH:

Ansoma, igl spass è bel sch'el è curt. Ossa mattas, fasche sura-
sontga, tg'igls mats possan eir a tga.

GEDA:

Perveia da nous na duvravigl mianc neir. Nous savevan stiglier
sainz'els.

PLASCH:

Geda: quest'eda ast detg manzignas.

GILLA:

Quegl n'è mianc manzignas, partge quegl nign na crei.

STEFAN:

Ia vign gist spert ven uvigl per la tgavogna da metter aint la
fartaglia. (*vo*)

SEPA:

Ed ia vign dabot a far igl cafe. Dantand pigle ansemen la
lavour da questa seira. (*vo*)

PLASCH:

Cò saro nia do la luvrada questa seira, u betg. Ia suppon tgi vegias fatg ple teater tgi luvro, tge?

SEP:

Vous vez ena bel'ideia. Cò è nia stiglia —

PLASCH:

Cun la glianga an pè da la detta. Varossas fatg scu 'l dei Battist Pool ainten egna da las sias poesias:

Ma tgi na canoscha betg Nona,
la donna da Peder Flutget,
tgi steglia savenz encal mona
cun la glianga pi tost tgi cugl det.

GILLA:

Daveiras, noua enigl schiglio tot questas poesias da Pool? Ins fò tant d'ellas. Ma ia na va mai via nignas.

PLASCH:

Quellas giaron a perder, scu vo tot cò tar nous, quegl tgi na porta betg gist en vantatg palpabel. Pool è mort, e cun el giaro a mureir er quegl tg'el ò scretg.

GEDA:

Quegl è tuttegna don. I fiss da rimnar quegl avant tgi na geia tot a perder.

PLASCH:

I fiss . . . ea, i fiss . . . Sast tgi tgi dei adegna, i fiss da far quegl, i fiss da far glioter, i fiss da tic . . . i fiss da tac. Quegl èn quels tgi fon la sia veta navot, ma tgi èn dalunga prunts da dar lescha u da metter crocs e rampigns, cur tgi oters vottan far ensatge.

SEP:

Ma cun da questa sbiraglia na saro bain nign tgi vo a pro?

MENGIA:

Schi Dia vot, betg! Quegl fiss trest avonda.

PLASCH:

Ohoo! Angal planet. Savez tgi egn pò far tutg u nosch tant scu'l vot, tg'el catta adegna anc cumpagneia.

GEDA:

Quegl cò è aloura propa ena loscha bela cumpagneia, glez n'è navot da deir.

PLASCH:

I dat adegna gliout avonda, tgi na so u na vot betg pansar sez en po, e corra sieva quels tgi fon la pi grond'canera, gist scu las nursas tgi corran tottas sieva quella digl scalot.

8. scena

STEFAN:

(*reiva an tanta rabgia*) Angal sch'igl diavel purtess las femnas giu fons . . .

LISA:

Per l'amour da Dia. Tge tgossas egl er mai do aint, tgi te vot trer cadagna?

STEFAN:

Tge egl do aint? Glè do aint tg'am èn eidas cun la stgella digl mies bov, sch'te vot gist saveir.

GILLA:

Oi cun la stgella. Schi tgi at ò er mai la fatga?

STEFAN:

Tgi ò la fatga! Vo te e varda tgi tgi è sto d'anturn. Schi savess tgenegna, schi a quella mussessa la maniera. (*pi dad ot*) Ia la strubess igl culez.

PLASCH:

Te ist bun maret. Nous at vevan detg da lascher la stgella cò an tga. Ossa ast igl vantatg.

STEFAN:

En bel vantatg, gea! (*en plunt sen la meisa*) Ossa risca da stueir eir duman per fain sainza stgella. — Ma la stgella stò no, e quegl anc questa seira, e schi vess da sbuar l'antiera vischnanca.

SEP:

Sast tge, Stefan, metta aint igl talatg-colm.

STEFAN:

Ossa gio te na betg snaregiam. I saro bain oters avonda, tgi fon quegl. (*sa tschainta, metta igls combels sen meisa e la testa tranter igls mans.*)

PLASCH:

Quel tgi ò igl don, vo er cugl snaretg. Quegl è adegna sto uscheia. — Ma bainancletg Stefan, schi te ast ensenn da sbuar l'antiera vischnanca, schi fò igl bain ed antscheva utro. La mia tga cò na vign betg sbuada, quegl at deia.

GILLA:

O cartem angal, el na sboua nignas. Forsa tgi sch'el savess, tge-negna tgi fiss eida cun la stgella, fissal led giu fons igl vainter.

STEFAN:

(*se per Gilla*) Ast forsà te fatg cumplot cun encala? Ta ragordat bain!

GILLA:

Quegl è franc! Ma a mè am para tgi per en toc stgella na cunvigna betg da far tant staletgs. Quegl è en vigl usit, tgi las matas zoppan las stgellas agls mats. Do angal en omen peda, tgi ena bela duman at pendla ved igl isch d'uvigl, aloschi l'antiera fatschenda è puspè a lia.

SEP:

Quegl deia er ia. Metta igl ties cor an pasch, Stefan, e vo duman — cugl sains — lain.

(*ins sainta or sen veia a clamar la gueta*)

Gueta gueto,
las endaschegl do,
navot malavurdo,
durmi sainza quito-o-o-o-o.

STEFAN:

Ossa tigne andamaint tg'el ans reiva er anc quest stroler dad isch aint.

SEPA:

(reiva segl isch) Santi gliout, 'l ò gio clamo las endasch. Oss egl oura da far fitto. Igl cafe è dalunga pront. *(metta igl fridel ainten en'antgerna.)*

MENGIA:

Bain damai, schi duman a seira turnaronsa. *(A Stefan tgi tschainta adegna dasper la meisa e fò igl botsch.)* E speranza ast aloura catto la tia stgella ed ast migldra luna.

STEFAN:

(malvuglia) Lascham cun pôss!

SEP:

Na veist betg tg'el ò mess igl peil dafora?

GEDA:

Duman at gidainsa tschartger la stgella, aloschi vignst puspe da la buna, u betg Stefan?

9. scena

(i petga)

PLASCH:

Anavant!

TANAS:

Buna seira tot la cumpagneia.

TOTS:

Buna seira, Tanas.

PLASCH:

Bavegna an steiva.

TANAS:

Angraztg. Ia va panso tgi cò vegias ena buna steiva tgoda. Esser egl 'na fardaglia streia, questa seira saintigl er igls surds. *(vo dasper la pigna)*

LISA:

En cumpogn da la tia sort e qui caputto aint an questa maniera, dastga discorrer da freid? Turpegiat or igls îgls.

TANAS:

Vusoters vez bel ballar qui a tgod ed a sitg. Ma ia va da schalar totta notg, antant tgi vusoters az simgez digl bel e digl bun.

GILLA:

E te ta semgias da bel de. E da notg vast aloura ta scaldond per las steivas digls oters anturn.

TANAS:

Te varda tgi te na crodas betg tez ainten igl sên da bel de. E schi sun nia cò per ma scaldar, schi quegl na daro nign stretg a tè, u bain?

GILLA:

Ist propa nia cò angal per at scaldar?

TANAS:

Schi tgi sò partge oter tgi vess dad esser nia? (*giond pi manevel da Gilla*) Ma tge vogl schiglio aint a tè, noua tgi vign e noua tgi stun? Te tigna tga per tatez, aloura schi ast er te da far gist detgavonda.

GILLA:

Na betg vea 'm mengia da manevel, schi te na vot betg piglier...

PLASCH:

Ossa schi Dia vot, n'antschavarössas betg er vusoters a far teater. I saro bain avonda tgi vain cò egn tgi è nar scu ena panaglia sturna.

SEPA:

(*reiva aint segl isch*) Tanas vea, ia va paragea quior en cuppegn cafe cun ena gutella d'ansana. Quegl at fò digl bain, schi te ast anc da girar totta notg per la vischnanca an turn, Vea dalung anfign tg'el è tgod.

TANAS:

Ia vi eir, gea, igl giudezza stò duvrrar tgi tg'igl ò.
(*mussond sur spatla or sen Gilla*) Quel lò n'o an mintga cas da
perder nign. (*Sorta spert*)

LISA:

Tge futta tgi quel ò. Tge igl mantgigl schiglio!

SEP:

Ma la schaluseia è ena noscha malateia. — Dantant lainsa star
quiets. Igl cafe cun ansana fascharo passar la furlana.

GILLA:

Betg mal detg. (*mussond sen Stefan*) Ma ia crei tgi anc ad egn
faschess bain en po d'ansana.

PLASCH:

Cò duvress dantant ena buna purziun, per tgi quel midess la
gigna.

MENGIA:

Per quel vaia ia ena masdegna, (*ò piglia dascons la stgella or
digl canaster, vign davos no e la metta ainta culez a Stefan.*)
Schi quella na gida betg, schi na gidigl tot navot.

LISA:

(*dabot*) Oss igl bov ò aint la stgella.

SEP:

Ea — oss igl mantgigl angal las cornas.

STEFAN:

(*è saglia an peis, varda bod Mengia e bod igls oters e resta met*).

GILLA:

(*riond*) Dei oss ensatge, e betg stò qui scu schi te fissas met.

PLASCH:

El stat cò scu sch'el fiss do tgea an fetg giu digl tetg.

SEP:

Igl om ò pers igl pled.

LISA:

Aloura stol tschartger ossa igl pled an pè da la stgella.

GEDA:

Stefan, te ast detg tgi a quella tgi seia eida cun la stgella, viglias mussar la maniera. Ossa laschans veir scu tgi te fast quegl.

SEP:

El veva er anc detg tgi el la metta aint en zampugn.

MENGIA:

(metta igl man sen spatla a Stefan) Tge deist Stefan, lainsa propa eir cun zampugns? Ia sun pronta.

STEFAN:

Ossa cale enzacuras d'am snarager. Ia saro bain snaragea avonda.

PLASCH:

Ia va detg tgi pigl snaretg painsigl igls oters. Ma ossa gliout, lainsa eir a beber igl cafe, tgi possan anc eir a letg avant mesa-notg.

(Tots antschevan ad eir. Stefan e Mengia restan anavos)

MENGIA:

(pigliond Stefan per en man) Ist vilo Stefan?

STEFAN:

(mossa anc fadeia da supprimer la rabgia)

Na! Ma questa seira vigna a letg cun — aint la stgella.